

Zambujeira do Mar - Aljezur.

Zambujeira do Mar.

Zambujeira do Mar.

17-11-2010. Zambujeira do Mar - Aljezur.

We wandelen 's morgens pas om half elf. Eerst een eind langs de zwarte kust met vele witte quarzietlijnen noordwaarts. Aparte rotsformaties zijn er, die steeds in een andere richting zijn weggezakt. Wat verder zien we die waterval van gisteren weer, nu heel wat forser door de regen van vannacht. (De lucht klaart overigens weer compleet op.) We zien weer Zwarte roodstaarten en allerlei struiken. Heb enkele foto's van infoborden gemaakt om wat van die planten te kunnen thuisbrengen.

Gekantelde rotsen ten noorden van Zambujeira do Mar.

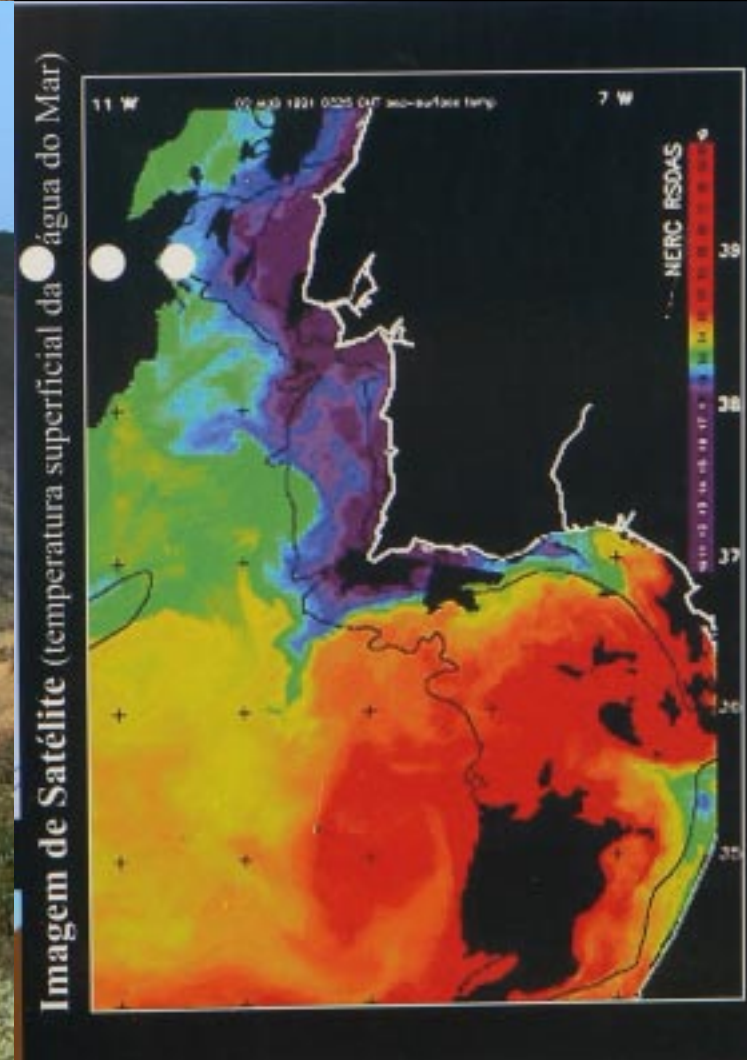

Uiteraard zien we massa's van die Zuid-Afrikaanse vetplanten, maar ook veel Engels gras, een lage soort jeneverbes, gele distels en die krokusachtige bloemen zonder blad. Op een rotseiland in zee zien we echter enkele ooievaarsnesten. Leeg maar toch, die verwacht je daar niet. Op enkele plaatsen moeten we terug naar de weg, omdat de directe doorgang langs zee onmogelijk is. Bij alle paden naar zee terug staan infoborden over de natuur hier. Zo bijvoorbeeld ook een bord over de effecten van de temperatuur van het zeewater op de voedselvoorziening. Het water langs de Portugese Atlantische kust is dus heel koud!

Kust ten noorden van Zambujeira do Mar..

Ooievaarsnest.

Ooievaarsnesten!

Phyllirea angustifolia.

Zambujeira do Mar.

Na 4458 km in totaal vertrekken we na de wandeling om 12.20. Eerst naar het grotere plaatsje Teotónio om boodschappen te doen. We nemen een Duitser mee terug naar zijn auto 6 km verderop. Hij heeft 10 l diesel bij zich in waterflessen. Woont trouwens al 12 jaar hier aan de kust. 's Winters is het wel stil en eenzaam.

Net voor onze afslag naar Azenha do Mar bereiken we zijn auto. Na de lunch in Azenha (13.40- 14.10) op een uitzichtterras, wandelen we ook hier noordwaarts naar het huis op de rotsen, waar Amalia Rodrigues heeft gewoond.

Deze kust lijkt sterk op die we eerder vandaag zagen, maar is nog wilder en ruiger van vorm.

Hier zien we de ooievaars op een rotseiland wel!

Azenha do Mar.

Ooievaars!

Ooievaars!

Colchicum sp.

Juniperus turbinata!

Ten noorden van Azenha do Mar.

Waterval onder Amalia Rodrigueshuis.

Waterval onder Amalia Rodrigueshuis.

Amalia Rodrigueshuis.

We dalen vlak voor we het huis van Rodrigues komen eerst nog een stuk steil af naar een grote waterval en een ruïne van een huisje. De plek is schitterend, het huis boven op de rots afschuwelijk.

Om 15.30 lopen we via ruwweg hetzelfde traject weer terug. Nu kunnen we tot aan Cabo de São Vicente (het uiterste puntje van de Algarve) kijken.

Om vier uur kijken we nog even in Azanha do Mar naar het piepkleine haventje, dat door twee kleine maar massieve strekdammen enigszins tegen de wilde oceaan beschermd wordt.

Kust tot Cabo São Vicente.

Kust tot Cabo São Vicente.

Haven van Azenha do Mar.

Haven van Azenha do Mar.

Om 16.15 rijden we dan in zuidelijke richting naar Aljezur en de Serra de Monchique, die daar achter ligt.
 In Aljezur (16.45) komen we dus net voor de schemering binnen en gebruiken die tijd om een rondgang door dit ietwat sleetse (oude?) stadje te maken. Het ligt zeer steil tegen de heuvel op, zodat het weer flink klimmen is. Maar dat wordt beloofd met mooie zichten op de oude èn de nieuwe stad aan de oostzijde en mooie dalen en heuvels aan de westkant.

Serra de Monchique.

Aljezur.

Aljezur.

Aljezur.

Aljezur.

Castelo Aljezur.

Castelo Aljezur.

In het oude Moorse kasteel draaien we dan om en lopen via een andere route door het centrum weer terug.
We vinden een internetcafé, dat echter om 18.00 uur gesloten wordt. Morgen om 9 uur kunnen we er terecht.

Aljezur.

Aljezur - Sagres.

18-11-2010. Aljezur - Sagres.

's Morgens gaat Tineke internetten in het dorp. Ik schrijf het verhaal van gisteren af en haal haar op. Met ons Joke gaat het goed, haar heupoperatie is heel goed gegaan. Ze heeft er een beetje spijt van, dat ze beide heupen niet in één keer heeft laten doen.

Om 11 uur vertrekken we uit Aljezur. Het gaat door de uitlopers van de Serra de Monchique: beboste heuvels en diepe dalen alom. Voor de 1e keer gaan we naar de kust van Carrapateira. Een prachtige rotskust in hoofdzakelijk roestbruine en okerkleuren. We buurten er een tijd met de beste visser van Duitsland en Noorwegen en zijn vrouw, die nu een 3 weken in Sagres in een appartementshotel zijn, maar bijvoorkeur de noordelijkere kusten opzoeken. Aardige mensen toch wel.

Parasolden.

Ander type molen als tot nu toe.

Kust bij Carrapateira.

Mussen.

Kust bij Carrapateira.

Zandsteen.

Kust van Carrapateira tot Cabo Vicente.

Denneboomgaarden.

In de voortzetting blijft het landschap nog enige tijd als eerder. Maar dan verdwijnen de bomen en wordt alles op struiken na kaal. Zoals we dat al van Cabo Vicente kennen. Opmerkelijk is rechts van de weg een kolossale uitkijktoren.

Vila do Bispo.

Van Vila do Bispo naar de kust.

Ten westen van Vila do Bispo zoeken we de Praia da Corfdoama en do Castelo op. Onderweg daarheen kijken we even bij een weids uitzicht over dalen (13.35)

Miradouro bij de splitsing naar Pr. do Castelo en Pr. da Cordoama.

Weg naar Praia da Cordoama.

Bij beide stranden wordt geadviseerd beneden op het strand uit de buurt van de kliffen te blijven. Steenlawines kunnen tot anderhalve hoogte ver het strand op knikkeren. Borden geven aan waar men nog veilig kan verblijven. De zee is wild hier, golven vernevelen als ze op de rotsen te pletter slaan.

Praia da Cordoama.

Praia da Cordoama.

Weg naar Praia do Castelo.

Praia do Castelo.

Praia do Castelo.

Vila do Bispo.

Surfers op het strand bij Zavial.

In Vila do Bispo gaan we bij de LIDL boodschappen doen. (15.20) We rijden naar twee camperplaatsen 6,5 en 7,2 km van Vila do Bispo. Dat blijken de strandjes van Zavial en Ingrina te zijn, waar we vorige winter al eens waren.

Die hoeven voor ons nu niet zo en we besluiten terug te rijden naar de camping van Sagres. Daar vinden we tegen vieren voor •11 een plekje op de Orbiturcamping. Tineke doet een was en later gaan we nog wat zaken op internet nakijken. Dan is het al weer donker geworden en zoeken we Zippy weer op.

Sagres - Lagos.

Sagres.

19-11-2010. Sagres - Lagos.

's Morgens gaat Tineke eerst nog wat geocaches opzoeken voor onderweg. Rob W. (van het biljarten) E-mailt dat hij op het ogenblik niet in Vale dos Lobos is. Later lopen we Sagres in. We weten dat het een weinig interessante stad is, maar hopen toch nog wat aardige dingen tegen te komen. Niet dus! Alles wat er te zien is hadden we vorig jaar al bekeken.

Sagres.

Cabo de São Vicente en Ponte de Sagres.

Allerlei schoorstenen in Sagres.

Campismo Sagres.

Na lozen en water tanken vertrekken we om 13.45 van de camping opnieuw is het heel behoorlijk weer, ondanks dat de lucht ten noorden van de kust heel erg donker wordt.

We rijden naar de volgende (bereikbare) plek aan de kust Salema. Het Forte de Figueira is momenteel niet te bereiken, vanwege wegwerkzaamheden. Bij Salema kijken we even naar de heel aardige kust. 14.30. Tineke gaat op een vrij steil hellinkje onderuit en komt goed ervan af. Ze heeft wel een zwik stekels in haar enkel, die er niet zomaar uit te pruutsen zijn.

We rijden zoveel mogelijk langs de kust af, gaan over een "pothole" zandweg naar een spiksplinternieuwe weg naar Luz. Het licht bereik je niet zomaar, dat gaat in een helling van 20%!

Salema.

Kust bij Salema.

16% omlaag

Zandweg als verbinding naar een nieuwe weg.

20% omhoog!

Ponte de Piedade bij Lagos.

Ponte de Piedade bij Lagos.

Juniperus sp.

Ponte de Piedade bij Lagos.

Zicht oostwaarts vanaf Ponte de Piedade.

Vroeger stond hier de Capela de Piedade.

De kust helemaal naar Lagos volgen kan niet, want daar liggen de zeer hoge kliffen van Ponte da Piedade tussen. Daar gaan we wel heen. 15.30 -15.55. Schitterende verticale gaten zijn hier uit de rotsen gesleten en dat levert uiteraard heel wat bekijks op. (Wij waren hier vorig jaar ook al zien we als we er weer zijn.) Dan rijden we Lagos in, zetten Zippy daar op dezelfde plek neer als vorig jaar. (16.30) Alhoewel, wat is hetzelfde? Het veldje van zand en stenen is intussen netjes geasfalteerd en een betaalde parking geworden.

We lopen het centrum in op zoek naar schoenen voor Tineke. Een schier onmogelijke opgave. Als we er dan ook enkele exemplaren vinden die haar aanstaan, dan is maat 39 net te klein en grotere maten niet aanwezig.

Wat we nu wel vinden is een kleine “armário” met ceramieken laadjes. Deze dingen zagen we vorig jaar al in dit winkeltje. Dat echter toen dicht was. Nu is de keuze een stuk uitgebreider, hetgeen het voor ons niet simpeler maakt. Maar uiteindelijk komen we er uit en kopen een mooi souvenir voor €49. Content kunnen we dan tegen zes uur Zippy weer opzoeken.

Lagos.

Lagos.

